

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΥΠΟΥΡΓΟΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΑΣ ΚΑΙ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ
ΝΟΜΙΚΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΟΥ ΚΡΑΤΟΥΣ

Αριθμός Γνωμοδοτήσεως 178/2007

ΤΟΥ ΝΟΜΙΚΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ ΤΟΥ ΚΡΑΤΟΥΣ
ΤΜΗΜΑ Γ'
Συνεδρίαση της 8^{ης} Μαΐου 2007

Σύνθεση

- Πρόεδρος** : Γεώργιος Πουλάκος, Αντιπρόεδρος Ν.Σ.Κ.
- Νομικοί Σύμβουλοι** : Πασχ. Κισσούδης, Νικ. Μαυρίκας, Ιωάν. Τρίαντος,
Αλ. Καραγιάννης, Ιωάν. Διονυσόπουλος, Ανδρ.
Χαρλαύτης και Ασημ. Ροδοκάλη.
- Πάρεδροι** : Δήμ. Κεφάλια, Ευστρ. Ηλιαδέλης και Εμμ. Πανοπούλου.
(Γνώμη χωρίς ψήφο)
- Εισηγητής** : Πασχάλης Κισσούδης, Νομικός Σύμβουλος.
- Ερώτημα** : Το υπ' αριθ. ΔΟΑ/Φ.13/οίκ.7547/23 3.2007 έγγραφο της
Διεύθυνσης Οργανωτικής Ανάπτυξης της Γενικής
Γραμματείας Δημόσιας Διοίκησης και Ηλεκτρονικής
Διακυβέρνησης.

Περίληψη ερωτήματος : Ερωτάται αν τα πιστοποιητικά που εξέδωσαν μέχρι την
9^η Ιουνίου 2006 διάφορα δημόσιου χαρακτήρα Πανεπιστήμια, μη πιστοποιημένα
όμως ή μη αναγνωρισμένα από τον επίσημο φορέα πιστοποίησης της οικείας χώρας
και έγιναν αποδεκτά από το Α.Σ.Ε.Π. ως αποδεικτικά γνώσης ξένης γλώσσας, είναι
επιτρεπτό να χρησιμοποιούνται για τον ίδιο λόγο και μετά την θέση σε ισχύ κατά την
ημερομηνία αυτή του Π.Δ. 116/2006, με το οποίο οι προϋποθέσεις έκδοσης και
χρήσης των πιστοποιητικών αυτών έχουν μεταβληθεί προς το αυστηρότερο.

Επί του ερωτήματος αυτού το Τμήμα γνωμοδοτεί ως εξής:

I. Κατά το άρθρο 28 του Π.Δ/τος 50/2001 «Καθορισμός των προσόντων διορισμού σε θέσεις φορέων του δημόσιου τομέα», όπως αυτό τροποποιήθηκε και ισχύει μετά το Π.Δ. 116/2006. 1. «Η γνώση της ξένης γλώσσας, όπου αυτή απαιτείται ως πρόσθετο προσόν διορισμού, ορίζεται στα ακόλουθα επίπεδα: α. Άριστη γνώση (άριστα), β. Πολύ καλή γνώση (λίαν καλώς), γ. Καλή γνώση (καλώς), δ. Μέτρια γνώση (μετρίως). Η απαιτούμενη κατά περίπτωση κλάδου ή ειδικότητας ξένη γλώσσα και το επίπεδο της γνώσης αυτής καθορίζεται είτε με τους Οργανισμούς είτε με την προκήρυξη πλήρωσης των θέσεων. 2. α) Η γνώση οποιασδήποτε ξένης γλώσσας σε επίπεδο άριστο διαπιστώνεται με το οικείο κατά περίπτωση γλώσσας:

(i) πτυχίο Ξένης Γλώσσας και Φιλολογίας ή Πτυχίο Ξένων Γλωσσών Μετάφρασης και Διερμηνείας ΑΕΙ της ημεδαπής ή αντίστοιχο και ισότιμο σχολών της αλλοδαπής,

(ii) Πτυχίο, προπτυχιακό ή μεταπτυχιακό δίπλωμα ή διδακτορικό δίπλωμα οποιουδήποτε αναγνωρισμένου ιδρύματος τριτοβάθμιας εκπαίδευσης της αλλοδαπής,

(iii) Κρατικό Πιστοποιητικό Γλωσσομάθειας επιπέδου Γ2, (iv) Απολυτήριο τίτλο ισότιμο των ελληνικών σχολείων Δευτεροβάθμιας Εκπαίδευσης, εφ' όσον έχει αποκτηθεί μετά από κανονική φοίτηση τουλάχιστον έξι ετών στην αλλοδαπή, (v) Λοιποί τίτλοι ή πιστοποιητικά που πιστοποιούν την άριστη γνώση της ξένης γλώσσας και που αναγνωρίζονται από τον αρμόδιο φορέα πιστοποίησης γλωσσομάθειας του Υπουργείου Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων. Μεταβατικά και μέχρι τον καθορισμό των συγκεκριμένων τίτλων ή πιστοποιητικών της παραπάνω περίπτωσης (v) από τον αρμόδιο φορέα του Υπουργείου Παιδείας, η γνώση της ξένης γλώσσας σε επίπεδο άριστο αποδεικνύεται και με τίτλους ή πιστοποιητικά, κατά περίπτωση γλώσσας, ως εξής: «Α. Για την Αγγλική γλώσσα:

(i) Πιστοποιητικό PROFICIENCY των πανεπιστημίων Cambridge ή Michigan ή πιστοποιητικά αντίστοιχου επιπέδου άλλων πανεπιστημίων δημόσιου χαρακτήρα, εφόσον τα τελευταία αυτά έχουν τμήμα ή σχολή αγγλικής φιλολογίας ή γλώσσας και είναι πιστοποιημένα ή αναγνωρισμένα από αρμόδιο φορέα της οικείας χώρας για να

διενεργούν εξετάσεις και να χορηγούν πιστοποιητικά γνώσης της αγγλικής γλώσσας σε άριστο επίπεδο ή συνεργάζονται για τη διενέργεια των εξετάσεων και την έκδοση των πιστοποιητικών αυτών με φορέα που είναι πιστοποιημένος ή αναγνωρισμένος σύμφωνα με τα ανωτέρω. Αν δεν υπάρχει φορέας πιστοποίησης ή αναγνώρισης στην οικεία χώρα, απαιτείται βεβαίωση του αρμόδιου Υπουργείου ή της Πρεσβείας της χώρας στην Ελλάδα, ότι τα πιστοποιητικά που χορηγούνται σε τρίτους, οι οποίοι δεν έχουν ως μητρική γλώσσα την αγγλική, από πανεπιστήμια δημόσιου χαρακτήρα είναι αποδεκτά σε δημόσιες υπηρεσίες της αυτής χώρας ως έγκυρα αποδεικτικά γνώσης της αγγλικής γλώσσας σε άριστο επίπεδο. Ως οικεία χώρα νοείται χώρα, στην οποία μητρική ή επίσημη γλώσσα είναι η αγγλική».

Ως πανεπιστήμια δημόσιου χαρακτήρα νοούνται τα κρατικά ή ανήκοντα ή ιδρυόμενα από κρατικούς φορείς ή οργανισμούς όπως οι οργανισμοί τοπικής αυτοδιοίκησης, περιφέρειες, καντόνια, δημόσια νομικά πρόσωπα κλπ ανάλογα με την πολιτειακή συγκρότηση ή την οργάνωση της Διοίκησης της οικείας χώρας.

«2. Πιστοποιητικά φορέων, τα οποία ως τη δημοσίευσή του παρόντος έχουν γίνει αποδεκτά από το Α.Σ.Ε.Π. ως αποδεικτικά γνώσης ξένης γλώσσας σε οποιοδήποτε επίπεδο, δεν θίγονται».

Β. Για την Γαλλική γλώσσα:

(i) Δίπλωμα ALLIANCE FRANCAISES, (ii)..... (iii).....

Γ. Για την Γερμανική γλώσσα:

(i) Πιστοποιητικό GROSSES DEUTSHES SPRACHDIPLOM, του πανεπιστημίου Ludwig Maximilian του Μονάχου.

Δ. Για την Ιταλική γλώσσα:

(i) DIPLOMA SUPERIORE DI LINGUA E CULTURA ITALIANA, του Ιταλικού Μορφωτικού Ινστιτούτου Αθήνας, (ii)(iii).....

«3. Όπου ως τυπικό προσόν για τον διορισμό προβλέπεται γνώση ξένης γλώσσας σε επίπεδο πολύ καλής γνώσης ή καλής γνώσης ή μέτριας γνώσης, η απόδειξη της γνώσης αυτής γίνεται με κρατικό πιστοποιητικό γλωσσολογίας επιπέδου Γ1 Β2 και Β1

αντίστοιχα, κατά τα οριζόμενα στην παρ. 2 του άρθρου 1 του ν. 2740/1999 (ΦΕΚ. 186 Α'), όπως αντικαταστάθηκε με την παρ. 19 περ. α' του άρθρου 13 του ν. 3149/2003 (ΦΕΚ. 141 Α'), καθώς και με τίτλους ή πιστοποιητικά τα οποία χορηγούνται από φορείς που πιστοποιούνται από τον αρμόδιο φορέα πιστοποίησης γλωσσομάθειας του Υπουργείου Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων. Επίσης η καλή γνώση ξένης γλώσσας αποδεικνύεται και με απολυτήριο τίτλο ή πτυχίο σχολείου της αλλοδαπής δευτεροβάθμιας ή μεταδευτεροβάθμιας εκπαίδευσης τριετούς τουλάχιστον φοίτησης. Μεταβατικά και μέχρι τον καθορισμό των πιστοποιημένων φορέων από την αρμόδια υπηρεσία πιστοποίησης γλωσσομάθειας του Υπουργείου Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων, η απόδειξη της πολύ καλής ή καλής ή μέτριας γνώσης ξένης γλώσσας γίνεται με πιστοποιητικό αντίστοιχου επιπέδου (πολύ καλής, καλής, μέτριας γνώσης της ξένης γλώσσας) από φορείς που χορηγούν τα προβλεπόμενα στις περιπτώσεις Α, Β, Γ και Δ της παρ. 2 του παρόντος άρθρου πιστοποιητικά».

II. Από τις διατάξεις που προαναφέρθηκαν προκύπτει, μεταξύ άλλων, με σαφήνεια τόσο ο τρόπος με τον οποίο αποδεικνύεται η γνώση της ξένης γλώσσας όπου αυτή απαιτείται ως πρόσθετο ή τυπικό προσόν διορισμού και οι τίτλοι ή τα πιστοποιητικά που πρέπει ανάλογα με το αξιούμενο επίπεδο γνώσης να προσάγονται σχετικά, όσο και τα ιδρύματα, πανεπιστημιακά ή άλλης φύσεως, από τα οποία πρέπει να προέρχονται τα εν λόγω πιστοποιητικά και τίτλοι.

Η γραμματική εξ άλλου κυρίως αλλά και η τελεολογική ερμηνεία της παραγράφου 2 από τις διατάξεις αυτές οδηγούν χωρίς ενδοιασμούς στο συμπέρασμα ότι πρόθεση του κανονιστικού νομοθέτη στην ρύθμιση της χρονικής ισχύος των πιστοποιητικών γλωσσομάθειας που εκδόθηκαν μέχρι την δημοσίευση και έναρξη εφαρμογής της, είναι να εξασφαλισθεί η ομαλή και χωρίς προβλήματα μετάβαση από το ηπιώτερο καθεστώς χορήγησής τους που ισχυε κατά το παρελθόν στο αυστηρότερο του μέλλοντος, όπως τούτο προδίδει η όλη δομή αυτής και η χρήση των λέξεων «δεν θίγονται», πράγμα που δεν μπορεί να σημαίνει παρά ανεπιφύλακτη και χωρίς χρονικό περιορισμό αναγνώριση της ισχύος και δυνατότητας χρησιμοποίησής τους στο διηνεκές. Η άποψη άλλωστε

αυτή συνάδει απόλυτα και προς την γενικώς κρατούσα σε ανάλογες περιπτώσεις πρακτική, η αλλαγή του τρόπου ή και η αυστηροποίηση των προϋποθέσεων, ακόμη και χρονικών, χορήγησης ή αναβάθμισης του περιεχομένου τίτλων σπουδών να μην επάγεται άνευ άλλου τινός ακύρωση αυτών ή απομείωση των δικαιωμάτων που απορρέουν από αυτούς, καθόσον προβάλλει ως μάλλον μακρυνή και απίθανη η εκδοχή περί επιθυμίας του νομοθέτη να επαναφέρει στις αίθουσες διδασκαλίας ανθρώπους που τις έχουν εγκαταλείψει από πολλών ετών. Όμοια, τέλος, ως μη νόμιμη και ανατακρινόμενη στο γράμμα και το πνεύμα της προαναφερόμενης διάταξης πρέπει να αποκρουσθεί και η άποψη της Πανελλήνιας Ομοσπονδίας Ιδιοκτητών Κέντρων Ξένων Γλωσσών κατά την οποία για λόγους δήθεν ασφάλειας δικαίου και προστασίας της εμπιστοσύνης του διοικουμένου το επιτρεπτό της χρησιμοποίησης των παραπάνω πιστοποιητικών και τίτλων καταλαμβάνει μόνο τους ευρισκόμενους σε εξέλιξη κατά τον χρόνο δημοσίευσης του Π.Δ. 116/2006 διαγωνισμούς.

III. Εν όψει όλων αυτών, συνεπώς, στο ερώτημα που αναφέρεται στην αρχή το Τμήμα γνωμοδοτεί ομόφωνα ότι τα πιστοποιητικά και οι τίτλοι που εκδόθηκαν μέχρι την 9η Ιουνίου 2006 από διάφορα δημόσια μεν χαρακτήρα αλλά μη πιστοποιημένα και μη αναγνωρισμένα από τον επίσημο αρμόδιο φορέα Πανεπιστήμια και έγιναν δεκτά σε προκηρύξεις του Α.Σ.Ε.Π. ως αποδεικτικά γνώσης ξένης γλώσσας, είναι δυνατό να χρησιμοποιούνται για τον ίδιο λόγο και μετά την ημερομηνία αυτή, οπότε τέθηκε σε ισχύ το Π.Δ. 116/2006 που άλλαξε προς το αυστηρότερο τις προϋποθέσεις έκδοσης και χρησιμοποίησής τους, δεν είναι όμως επιτρεπτή η συνεχιστική έκδοσής τους μετά την ημερομηνία αυτή.

Θ Ε Ω Ρ Η Θ Η Κ Ε

Αθήνα, 9-05-2007

Έγινε αποδεκτή 21-05-2007

Ο Πρόεδρος

Ο Υπουργός

Ο Εισηγητής

Γεώργιος Πουλάκος

Προκόπιος Παυλόπουλος

Πασχάλης Κισσούδης
Νομικός Σύμβουλος